

“No n'hi ha prou de ser bo: ho has de semblar”

No n'hi ha prou de ser bo: ho has de semblar. ¿Què diries d'un roser que no produís més que espines? (Solc, 735)

14 d'octubre

Has entès el sentit de l'amistat, quan vas arribar a sentir-te com el pastor d'un ramat petitet, que havies tingut abandonat, i que ara mires d'aplegar novament, ocupant-te de servir cada un. (Solc, 730)

No pots ser tan sols un element passiu. Has de convertir-te en veritable amic dels teus amics: «ajudar-los». Primerament, amb l'exemple de la teva conducta. I després, amb el teu consell i amb l'ascendent que dóna la intimitat. (Solc, 731)

Medita-ho bé, i actua en conseqüència: aquelles persones, a les quals resultes antipàtic, deixaran d'opinar així, quan s'adonin que «de debò» les estimes. Depèn de tu. (Solc, 734)

Et consideres amic perquè no dius cap paraula dolenta. És veritat; però tampoc no veig cap obra bona, d'exemple, de servei...

—Aquests són els pitjors amics. (Solc, 740)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-nhi-ha-
prou-de-ser-bo-ho-has-de-semblar/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-nhi-ha-prou-de-ser-bo-ho-has-de-semblar/)
(11/04/2025)